

nævnte Bygningsfag er Antallet af arbejdsløse Medlemmer oppe paa 4,300. Men selvfølgelig rammer Arbejdsløsheden ogsaa andre Fag, navnlig saadanne Fag, som staa i nær Berøring med Byggevirksomheden, saaledes f. Eks. Møbelsnedkerne, Vognmændene og lignende Fag.

Nu have vi fra Socialdemokratiets Side tilladt os at forelægge to Lovforslag, som gaa ud paa noget at raade Bod paa den herskende Arbejdsløshed.

Det ene Forslag er det, som den højtærede fungerende Finansminister nys omtalte, og som gaar ud paa: at stille et Beløb paa 10 Mill. til Raadighed enten for Københavns Kommune, for andre Kommuner eller for private, hvis Planer om Ombygning af usunde Bydele blive godkendte af vedkommende Kommunalbestyrelse, saaledes at der kan foretages Nedrivning af saadanne Bydele for at skabe bedre og sundere Boliger og for at skabe gode Færdselslinier i en By. Der foreslaas som sagt et Beløb paa 10 Mill. Det er meget rigtigt, som den højtærede Minister udtalte, at det ikke er nogen ny Lov, der her foreslaas, men at der allerede i 1887 blev givet en Lov om et lignende Emne, og den højtærede Minister kunde godt have føjet til, at denne Lov af 1887 blev fornyet 1898, saa derfor var det neppe rigtigt, naar den højtærede Minister alene talte om Forholdene, saaledes som de vare i 1887. Loven blev ikke benyttet den Gang; men den blev gentagen i 1898. I Loven af 1887 var der stillet et Beløb af 3 Millioner Kr. til Raadighed. I Loven af 1898 var Beløbet nedsat til 2 Millioner, og saa var dertil føjet 2 andre Millioner til Opførelse af Arbejderboliger. Det er altsaa ikke noget nyt, vi ere inde paa her. Det er en Gentagelse af en tidligere Lov. Men vi have rigtignok ment, at de Beløb, der stode i Lovene af 1887 og 1898, vare temmelig smaa til det Formaal, her nu er Tale om, og derfor have vi ment at burde sætte Beløbet til 10 Millioner. Nu sagde den højtærede Minister, at fordi Staten havde ydet en Garanti af 10 Millioner til Bankerne, derfor var det ikke nødvendigt, at man ogsaa skulde sætte 10 Millioner her. Nej, det er sandt nok, at nogen egentlig Forbindelse mellem disse to Ting er der ikke. Men paa den anden Side synes vi, at naar Staten kan yde en saa stor Garanti overfor Bankerne, kunde man ogsaa godt kræve, at Statskassen ydede en Garanti af lignende Omfang overfor Foretagender som dette her.

Det er jo ikke noget nyt, Københavns

Kommune er inde paa, naar den ønsker at faa ombygget sine usunde Kvarterer i den gamle By. De ville jo alle vide, at der er foretaget meget store Nedrivninger og Ombygninger i en Del af den gamle By, idet Kvarteret omkring Didrik Badskærs Gang nu heldigvis forsvinder; nogle af de usleste Boliger, der fandtes i dette Land, ere jævned med Jorden, medens der er opført ny Bygninger i Stedet for. Dette har medført meget betydelige Ofre for Københavns Kommune. Den Gadeudvidelse, som er foretagen i Didrik Badskærs Kvarteret, er skaffet ved, at Kommunen har benyttet sin Ekspropriationsret. Den har overtaget de gamle Huse og Grundene og har saa udvidet Gaderne, og disse Gader ere i dette Kvarter udvidede med et Areal af ikke mindre end 14,000 Kvadratalen. Københavns Kommune har her ofret et Beløb af ikke mindre end 2,700,000 Kr.; men den har ganske vist et Par Hjørnegrunde tilbage, som maaske ville indbringe $\frac{1}{4}$ Million, saa Kommunens Offer bliver omkring $2\frac{1}{2}$ Million til den Ombygning, der foretages der. Men man vil kunne forstaa, at det vil være vanskeligt for Københavns Kommune nu i Øjeblikket at gaa videre ad denne Vej og stille et lignende Beløb til Raadighed for at faa ombygget det store, gamle og daarligere Kvarter omkring Brøndstræde og Vognmagergade, og derfor have vi ment at burde benytte Øjeblikket til at henvende os til Statsmagten for at faa en Fornyelse af den Lov, som blev givet i 1887 og i 1898. Vi have da tænkt at ville gaa frem paa samme Maade, som vi ere gaaede frem paa i det andet Kvarter, nemlig at Kommunen benytter sin Ekspropriationsret, tager de gamle Huse og Grundene paa Haanden og bliver Ejer af dem og saa overlader det til private Konsortier at opføre ny Bygninger paa Grundene.

Nu udtalte den højtærede Finansminister, at han kunde ikke tænke sig at faa med andre at gøre end Kommunen. Ja, det er en Selvfølge, at der maa tilbydes fuld Sikkerhed for Statens Penge. Men i det hele nævned den højtærede Minister jo ikke, hvilke Betingelser han for øvrigt stillede. Han nævned ikke den Sum, han havde tænkt, at Staten kunde stille til Raadighed, og heller ikke den Rente, som Staten skulde forlange af sine Penge, men jeg opfatter hans Udtalelser, som at han derigennem stillede sig velvillig overfor de Tanker, der ligge til Grund i dette Lovforslag, og jeg vil da haabe, at man senere gennem en Udvalgsbehandling: